

Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Moune) gjorde opmærksomhed paa, at Regjeringen havde allerede i 1839 ved en med Oldenborg afflutet Tractat taget Hensyn til Muligheden af, at en Toldovereensstemmelse imellem de tydske Stater kunde finde Sted, en saadan, som kunde blive af Indflydelse ogsaa paa de eutinske og holsteenske Forhold. Ja, det er fuldkommen vist, men jeg vilde ønske, at den ærede Rigsdagsmand havde taget noget stærkere i Die, hvad der endvidere stod i denne Tractat om, hvad Følgen saa vilde blive, om det saa var en Betingelse, at i dette Tilfælde skulde Holsteen ogsaa slutte sig til. Nei! det stod der netop ikke, der stod det Modsatte, der stod, at i dette Tilfælde skulde Toldforbindelsen mellem Holsteen og Cutin netop være ophævet. Altsaa havde den danske Regjering allerede dengang i selve Underhandlingerne med den oldenborgske Regjering forvaret sig imod den Tanke, at Holsteen skulde kunne, directe eller indirecte, inddrages i en tydsk Toldforening, og havde vedtaget, — hvad jeg anseer for en meget større Forsigtighed, end der var nødvendig, men den har dog villet være saa forsigtig — for dette Tilfaldes Skyld at opheve Toldforeningen, for at ikke det lille Fyrstendømme Cutin skulde, ved den Attractionskraft, som det kunde modtage af det store tydske Legeme, udøve nogen Indflydelse paa Holsteen. Dette viser netop, hvor forsigtig Regjeringen dengang har været, hvorledes den dengang har havt sin Opmærksomhed henvendt paa, at man maatte hellere bryde denne Tractat imellem Holsteen og Cutin, end udsætte sig for de mulige skadelige moralske Følger for Holsteen af en almindelig Toldenhed. Der var en Bemærkning i det Foredrag, som blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Moune), som jeg ikke kan negte, var mig meget uventet, fordi den virkelig forekommer mig at give en meget farlig Antydning; det har naturligtvis ikke været den ærede Rigsdagsmands Mening, men det var vist meget undskyldeligt, om en Regjering, naar den kunde gaae ind paa hans Forslag, vilde opfatte det saaledes. — Den ærede Rigsdagsmand søgte at gøre opmærksom paa, at den Omstændighed,

at der fandtes de samme Toldsatser i 2 Lande eller Landsdele, var paa ingen Maade til Ginder for, at der jo gjerne kunde være en Toldgrændse imellem dem, og sagde, at, hvis der i Danmark og Sverrig var de samme Toldsatser, saa kunde der gjerne være en Toldgrændse imellem dem. Men den ærede Rigsdagsmand gjorde derfra den Overgang, at han vilde gjerne erkjende, at deri kunde ligge noget Tvivlende til at søge at faae en saadan Toldgrændse hævet, som ikke adskiller forskellige Toldsatser, men adskiller forskellige Landsdele med samme Toldsatser; men naar der var en saadan Tvang deri, saa forekom det ham, saa maatte Regjeringen med saa meget mindre Betænkelighed kunne gaae ind paa Udvalgets Forslag, thi saa fik den ved Udvalgets Forslag en saadan Tvang, som Ingen i Tiden kunde modstaae; og som altsaa vilde føre til det samme Resultat som det, Ministeriet vilde. Det forekommer mig, at det, lige overfor det Billede, jeg har tilladt mig at foreholde det høitærede Thing om, hvorledes Situationen vilde være, naar man paa begge Sider af Eideren stod med de samme Toldsatser under Forhold, som aldeles ikke kunde hjemle nogen Grund til at begribe, hvorfor denne Toldgrændse skulde være der, at det under saadanne Omstændigheder kunde være meget fristende for Regjeringen at stride til denne Grændses Ophævelse, og meget uanstændigt at modstaae denne Fristelse, og at den ærede Rigsdagsmands Øtringer næsten maatte kunne bestynde en Regjering deri, idet de indeholde en stærk Opfordring til paa denne Maade at søge Sagen ordnet, naar man først var gaaet ind paa Udvalgets Forslag. Jeg troer imidlertid at det er hensigtsmæssigt, at Regjeringen følger den aabne og bestemte Vej, som den selv har betegnet sig ved dette Lovudkast, og at den er sig vel bevidst, hvad den kan gjøre særlig med Hensyn til Toldforholdene imellem Slesvig og Holsteen, men at den ogsaa vil denne Sags Afgjørelse i Overensstemmelse med den danske Rigsdag, og ikke vil søge ad Krogeveje at naae, hvad der er muligt, og som Regjeringen uagtet al Modstand skal vise at den kan sætte igjennem ad aaben og ærlig Vej. — Det har ikke saa stor